

Bolle Dries die voer al Jaren, op een vracht-boot als kapitein.  
Varen was z'n lust en leven, altijd er-gens anders zijn.  
En wanneer die passagierde, in de een- of andere stad.  
Was zijn allereerste boodschap, dat ie wat te vrijen had.

*Refrein:*

*Meiden hou je rokken vast, anders krijg je strakkies last.  
Van dat kietelende kietel kapiteintje.  
Ga niet met die floeper mee, naar dat stiekeme cafe.  
Om te koekeloeren achter het gordijntje.*

Overal had ie een lieffie, in de west- en in de oost.  
Bruinen blanken zwarten gele, overall- werd ie getroost.  
Alle havens van de wereld, had ie zo-wat aangedaan.  
Heel wat zwartjes en wat bruintjes, spraken hem met pappie aan.

*Refrein:*

Als ie kwam op Soerabaja, pikte ie-een baboe op.  
In Japan vond ie een geisha, met een lie-ve poppekop.  
In Marokko weer een zwartje, als tie bij-de negers kwam.  
Maar zijn liefste blanke blondje, vond ie hier in Rotterdam.

*Refrein:*

Dansen kon ie als een jopper, lachen als- een baviaan.  
Drinken als een ouwe walvis, vrijen als- een jonge haan.  
Altijd was ie in z'n nopjes, zingen kon-ie heel de dag.  
Maar hij raakte buiten westen, als ie baaien rokken zag.

*Refrein:*

Als ie dood is en vergeten, komt er op- z'n steen te staan.  
Hier ligt Bolle Dries begraven, meisjes denk-er nog eens aan.  
Denk dan nog 's aan die dagen, die zo lang-ge leden zijn.  
Hoe of jullie altijd zongen, van die kietel kapitein.

*Refrein:*

**Rood en onderstreept let op**